Dosarul nr. 3-3178/2025;
2-25181226-12-3-31122025;

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

02 februarie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
Instanţa compusă din:
Președintele ședinței, judecător Negurița Veaceslav
Grefier Mițco Ionela
Avocatului reclamantului Cebanaș Alexandru
Reprezentantului pârâtului Arhirii Igor

examinând în ședință de judecată închisă cauza în procedura contenciosului administrativ la acțiunea depusă de ***** împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind anularea deciziei de returnare.

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces

La 31 decembrie 2025 ***** a depus o cerere împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind anularea deciziei de returnare.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat (în esență) că, prin decizia Inspectoratului General pentru Migrație nr. 35 din 02.12.2025 a fost dispusă returnarea sa sub escortă de pe teritoriul R. Moldova, deoarece șederea a devenit ilegală.

Notează că, conform deciziei de returnare nr. 35 din 02.12.2025 s-a dispus: ”În conformitate cu prevederile art. 51 - art. 58, alin. 1, lit. f) ale Legii nr. 200, din 16.07.2010, privind regimul străinilor în Republica Moldova, împotriva Dumneavoastră a fost dispusă măsura îndepărtării sub escortă de pe teritoriul Republicii Moldova, întrucât: șederea Dvs., pe teritoriul Republicii Moldova a devenit ilegală și există riscul sustragerii de la procedura de îndepărtare. De asemenea, prin hotărârea judecătorie Chișinău sediul Buiucani nr. 4- 2077/2024 din 29.08.2024 s-a dispus expulzarea dvs. Totodată, dvs. nu vă aflați în vreuna din situațiile de acordare a tolerării rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova, conform art. 67-68 al Legii nr. 200, din 16.07.2010, privind regimul străinilor în Republica Moldova. Conform art. 10 alin. (1) lit. g), al Legii nr. 200, din 16.07.2010, privind regimul străinilor în Republica Moldova, împotriva dvs. va fi instituită interdicția de intrare, pentru o perioadă de 5 ani, de la data ieșirii din țară.”

Susține partea reclamantă că, decizia Inspectoratului General pentru Migrație nr. 35 din 02.12.2025 nu a fost comunicată lui ***** decât la data de 22.10.2025 în limba engleză și română, fiindu-i tradusă de traducător de limba hindi fiind înmânată sub semnătură un exemplar al acesteia la fel în limba engleză și română.

Menționează că, Inspectoratul General pentru Migrație a emis la 02.12.2025 decizia nr. 35 prin care a decis returnarea cet. Nigeriei ***** sub escortă, de pe teritoriul RM pe motiv că dreptul de ședere a lui ***** pe teritoriul Republicii Moldova.

Atrage atenția la faptul că, ***** niciodată nu s-a ascuns de reprezentanții IGM. El mereu s-a prezentat la sediul IGM de fiecare dată când i-a fost solicitată prezența.

Consideră partea reclamantă că, IGM nu au ținut cont de argumentele invocate de ***** precum ca el, a solicitat la 02.09.2024 să-i fie acordată o formă de protecție pe teritoriul Republicii Moldova conform Legii 270 din 18.12.2008 privind azilul.

Astfel, menționează că, ***** nu va putea fi returnat de pe teritoriul țării până la soluționarea irevocabilă a cererii sale. Argumentul IGM precum că prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 22.01.2025 a fost respinsă cererea de azil și aceasta nu a fost contestată, este fără nici un suport probatoriu. Nu există la materialele cauzei nici o mențiune privind irevocabilitatea hotărârii date. Mai mult ca atât, cetățeanul străin a declarat în cadrul examinării cauzei despre faptul ca a contestat hotărârea dată la Curtea de Apel Centru.

A mai notat că, la materialele cauzei lipsește vreo informație privind comunicarea și explicarea de către reprezentantul IGM a drepturilor de care dispune cetățeanul străin în privința căruia se solicită returnarea de pe teritoriul RM și luarea în custodie publica, prevăzute la art.64 alin.(5) din Legea 200 privind regimul străinilor - „Până la luarea în custodie publică, străinul are dreptul: a) să cunoască motivele înaintării cererii de luare în custodie publică; b) să fie asigurat, în cel mult 3 ore din momentul privării libertății de mișcare, cu un apărător ales sau cu un avocat din oficiu, în conformitate cu Legea nr. 198/2007 cu privire la asistența juridică garantată de stat; c) să aibă întrevederi cu apărătorul/avocatul în condiții confidențiale, fără a fi limitate numărul și durata lor; d) să înainteze cereri; e) să fie asigurat cu interpret, la cerere, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba română; f) să aibă acces la examinare și asistență medicală”.

Constată cu certitudine că, în cazul reclamantului, toate aceste drepturi i-au fost încălcate.

A mai menționat faptul că, ***** conform actului de identitate a solicitantului de azil este un solicitant de azil și nu poate fi returnat de pe teritoriul RM în baza art. 11 al Legii privind regimul străinilor.

Reieșind din cele expuse supra solicită reclamantul:

1. Admiterea cererii de chemare în judecată.
2. Anularea deciziei Inspectoratului General pentru Migrație de returnare nr. 35 din 02.12.2025 de pe teritoriul RM cet. Nigeriei ***** ca fiind nemotivată și ilegală

Poziția participanților la proces.

În ședința de judecată reclamantul ***** nu s-a prezentat, procedura citării legale fiind respectată, dar ***avocatul reclamantului Cebanaș Alexandru*** a susținut argumentele expuse în cerere de chemare în judecată și au solicitat admiterea pretențiilor.

Reprezentantul pârâtului din cadrul IGM - Arhirii Igor, fiind prezent în ședință judiciară nu a recunoscut pretențiile din cererea de chemare în judecată și a solicitat respingerea acestora din motivele de fapt și de drept invocate în referință.

În susținerea poziției sale, prin referința depusă la 30.01.2026, autoritatea publică pârâtă a invocat că, la 29.08.2024, din oficiu a fost inițiată procedura administrativa in privința cetățeanului *****, cu referire la faptul ca acesta se afla pe teritoriul Republicii Moldova cu încălcarea regulilor de ședere.

Astfel, la 29.08.2024, in privința străinului a fost întocmit proces verbal cu privire la contravenție in conformitate cu prevederile art. 333 alin. (1) CC al RM, încălcarea de către cetățenii străini sau de către apatrizi a regulilor de ședere în Republica Moldova prin nepărăsirea teritoriului țării la expirarea termenului de aflare sau de ședere acordat.

Susține că, la demersul Direcției regionale centru, a IGM, în temeiul prevederilor art. 64 alin. (3^1), al Legii 200 din 16.07.2010, prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), din 29.08.2024, s-a dispus luarea în custodie publică a străinului pe un termen de 30 zile, cu expulzarea de pe teritoriul Republicii Moldova.

Notează că, pe perioada aflării în custodie publică străinul a solicitat azil, iar la 16.12.2024, în privința străinului a fost emisă decizie de refuz în azil.

Menționează partea pârâtă că, la 26.12.2024, Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), a respins demersul IGM cu privire la prelungirea duratei de aflare în custodie publică ca neîntemeiat.

Astfel, 26.12.2024, în temeiul prevederilor art.64 lit. b) al Legii 200 din 16.07.2010, străinul a fost eliberat din CPTS.

A mai indicat că, 16.12.2024, a fost emisă decizia cu nr. 7854/24/DAA, privind respingerea cererii de azil, decizia fiind contestată în contencios administrativ.

Reține că, la 22.01.2025, prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) cererea a fost respinsă ca fiind nefondată, hotărâre care nu a fost contestată în termen, ulterior fiind solicitată repunerea în termen. Solicitarea de repunere în termen a fost respinsă, decizia devenind executorie.

Respectiv, din considerentul că străinul nu a părăsit teritoriul Republicii Moldova, șederea lui a devenit ilegală

Notează că, la 02.12.2025, în privința, ultimului a fost emisă decizie de returnare sub escortă cu nr. 35.

Atrage atenția la faptul că, la 30.12.2025, a fost executată decizia nr. 35 din 02.12.2025 și cetățeanul *****, a fost îndepărtat sub escortă de pe teritoriul Republicii Moldova, prin PTF Chișinău Aeroport Internațional "Eugen Doga" măsura fiind executată până în or. Istanbul, Turcia.

În concluzie, consideră că, decizia de returnare reprezintă un act juridic administrativ de autoritate adoptat de organul competent al autorității publice, precum este autoritatea competentă pentru străini, în mod unilateral, în baza și în vederea executării legii, pentru nașterea, modificarea și/sau stingerea a drepturilor subiective și obligațiunilor ale unei persoane determinate.

Reieșind din cele expuse mai sus, consideră că, Decizia de returnare sub escortă de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 35 din 02.12.2025, a fost emisă cu respectarea prevederilor

legale, astfel solicită respingerea cererii de chemare în instanța de contencios administrativ, privind anularea actului administrativ ca fiind una neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată.

Examinând cererea de chemare în judecată, audiind explicațiile părților prezente, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanța de judecată ajunge la concluzia că, cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind anularea deciziei de returnare este **admisibilă,** dar urmează a fi respinsă ca **nefondată** din următoarele considerente.

Circumstanțe privind admisibilitatea acțiunii.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice şi instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contenciosul administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;

II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ

IV. respectarea procedurii prealabile

V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii

VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Prin prezenta acțiune, reclamantul solicită anularea Deciziei de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova sub escortă nr. 35 din 02.12.2025.

Astfel, reclamantul a formulat o acțiune în contestare.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) și b) Cod administrativ actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Potrivit art. 17 al Codului administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În privința primei condiții de admisibilitate se constată că, Decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova sub escortă nr. 35 din 02.12.2025, reprezintă un act administrativ individual defavorabil, emanând de la o autoritate publică ca măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual, având caracter defavorabil, ori reclamantul, pretinde că prin acesta i-a fost încălcat dreptul de ședere pe teritoriul Republicii Moldova.

Competența pentru examinarea prezentei cereri, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

În privința respectării procedurii prealabile, conform art. 208 alin. (1) Cod Administrativ, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege. Instanța reține că, conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

Conform art. 163 lit. c) Cod administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Conform art. 54 alin. (1) din Lege privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16.07.2010, decizia de returnare poate fi contestată în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile.

Instanța reține că, acțiunea a fost depusă în instanță la 31.12.2025, iar Decizia de returnare sub escortă de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 35 este din 02.12.2025, respectiv se constată că reclamantul a respectat procedura și termenul legal de depunere a acțiunii, astfel se constată că acțiunea este admisibilă.

Circumstanțe privind fondul cauzei.

Conform art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Potrivit prevederilor art. 84^1 alin. (2), (3) al Legii 200 din 16.07.2010, străinii aflați pe teritoriul Republicii Moldova sînt obligați să respecte scopul pentru care li s-a acordat dreptul de intrare și, după caz, dreptul de ședere pe teritoriul țării, de asemenea să părăsească teritoriul Republicii Moldova la expirarea termenului de ședere acordat.

Cercetând înscrisurile anexate la materialele cauzei instanța relevă că, la 17.08.2024 în baza vizei de intrare de scurtă ședere de tip C, valabilă pentru perioada 16.08.2024-26.08.2024, iar la expirarea termenului de aflare acordat prin viză, ultimul nu a părăsit teritoriul Republicii Moldova.

Astfel, la 29.08.2024 în baza demersului Direcției regionale Centru a IGM prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, ultimul a fost atras la răspundere contravențională pentru încălcarea regulilor de ședere manifestată prin nepărăsirea teritoriului țării la expirarea termenului de aflare acordat, aplicarea măsurii de siguranță – **expulzarea de pe teritoriul Republicii Moldova** inclusiv s-a dispus plasarea în custodie publică în cadrul Centrului de plasament temporar al străinilor al IGM **(f.d. 20-24 dosar administrativ).** Totodată, în privința străinului de către DR Centru a fost emisă Decizia nr.106-C din 30.08.2024 cu privire la aplicarea interdicției de intrare pe teritoriul Republicii Moldova.

Reclamantul ***** la 03.09.2024 a depus cerere în adresa IGM privind acordarea azilului pe teritoriul Republicii Moldova.

La 16.12.2024 prin Decizia Direcției azil și apatridie a IGM, reclamantului ***** i s-a respins cererea de azil.

Astfel, întru executarea Hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani privind expulzarea străinului și a deciziei nr.35-C din 02.12.2025 de returnare sub escortă de pe teritoriul țării, prin dispoziția IGM nr.123d din 15.12.2025 s-a planificat îndepărtarea străinului ***** de pe teritoriul Republicii Moldova, însă la 19.12.2025, străinul a fost internat de urgență în cadrul IMSP Spitalul de Urgență.

La 30.12.2025 reclamantul ***** a fost îndepărtat sub escortă de pe teritoriul Republicii Moldova, în conformitate cu dispoziția IGM nr.127 din 29.12.2025 (f.d. 45 dosar administrativ).

Conform art. 52 alin. (1) lit. d) al Legii 200 din 16.07.2010, privind regimul străinilor în Republica Moldova, foștii solicitanți de azil sunt obligați să părăsească teritoriul Republicii Moldova în maximum 15 zile calendaristice.

Respectiv, din considerentul că străinul nu a părăsit teritoriul Republicii Moldova, șederea lui a devenit ilegală.

Potrivit prevederilor art. 58 alin. (1) lit. e), f), al Legii 200 din ,16.07.2010, îndepărtarea sub escortă se aplică străinilor:

e) împotriva cărora a fost dispusă expulzarea

f) care prezintă un risc de sustragere de la procedura, de îndepărtare.

Potrivit prevederilor art. 58[1] lit. c), e) al aceluiași act normativ, riscul sustragerii unui străin este motivat dacă:

c) acesta nu face dovada unui spațiu de locuit pe teritoriul Republicii Moldova;

e) există alte motive -obiective determinate de comportamentul acestuia.

Conform art. 51 al Legii 200 din 16.07.2010 împotriva străinilor care au intrat ilegal pe teritoriul Republicii Moldova, **a căror ședere pe acest teritoriu a devenit ilegală,** a căror viză sau al căror drept de şedere a fost anulat sau revocat, cărora li s-a refuzat prelungirea dreptului de şedere provizorie, al căror drept de şedere permanentă a încetat, a căror cerere privind recunoaşterea statutului de apatrid a fost respinsă, a fost încetată procedura respectivă sau al căror statut de apatrid a fost anulat, precum şi împotriva foştilor solicitanţi de azil, autoritatea competentă pentru străini **dispune măsura returnării de pe teritoriul Republicii Moldova** şi aplică interdicţia intrării în Republica Moldova pentru o perioadă determinată conform art.10.

Art. 3 al Legii menționate definește șederea ilegală - ca fiind prezența pe teritoriul Republicii Moldova a unui străin care nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile privind intrarea, aflarea sau șederea în Republica Moldova.

Conform pct. 4 alin. 1) din Hotărârea Guvernului nr.492 din 7 iulie 2011, autoritatea competentă pentru străini dispune măsura returnării de pe teritoriul Republicii Moldova în cazul în care șederea acestora pe teritoriul Republicii Moldova a devenit ilegală.

Întrucât șederea reclamantului ***** pe teritoriul Republicii Moldova a devenit ilegală și exista riscul sustragerii de la procedura de îndepărtare**,** prin Decizia de returnare sub escortă de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 35 din 02.12.2025, în temeiul art. 51 – art. 58 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 200 din 16.07.2010, ***** a fost obligat să părăsească sub escortă teritoriul Republicii Moldova în termen de 15 zile**,** de la luării la cunoștință a deciziei (f.d. 5 dosar administrativ)

Conform art. 21 alin. (1) Cod Administrativ autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative, iar art. 143 alin. (2) Cod Administrativ RM prevede că, aprecierea legalității sau ilegalității unui act administrativ individual se face în funcție de situația la momentul emiterii lui, iar în cazul desfășurării unei proceduri prealabile – de situația la momentul adoptării deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Instanța reține că exercitarea controlului de legalitate asupra actului administrativ individual nu presupune substituirea autorității publice în aprecierea oportunității măsurii dispuse, ci verificarea respectării condițiilor de competență, procedură, formă și fond prevăzute de lege. Or, din materialele cauzei nu rezultă că autoritatea pârâtă a acționat cu exces de putere ori cu încălcarea dispozițiilor imperative ale legii, astfel încât nu există temei pentru anularea actului administrativ contestat.

Argumentele părții reclamante privind lipsa motivării actului administrativ emis, nu pot fi reținute de către instanța de judecată ca temei de anulare a actului administrativ individual defavorabil, deoarece din conținutul acestuia se identifică temeiul legal în baza căruia s-a dispus returnarea străinului de pe teritoriul țării, care nu duce la nulitatea actului administrativ individual contestat.

Totodată, instanța constată că afirmațiile reclamantului au rămas la nivelul unor simple susțineri, nefiind confirmate prin probe pertinente și concludente care să răstoarne prezumția de legalitate și temeinicie de care beneficiază actul administrativ individual contestat.

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).

Instanța atestă că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamant întru anularea actului administrativ individual defavorabil, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulare sau de nulitate a actului administrativ, or, actul contestat este emis conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

În consecință, analizând normele legale în coraport cu circumstanțele faptice stabilite, precum și criticele aduse către reclamant referitor la acțiunile autorității publice pârâte, instanța de judecată conchide că, Decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 35 din 02.12.2025, este legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f), 232 Cod administrativ, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge ca nefondată cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva

Inspectoratului General pentru Migrație privind anularea deciziei nr. 35 din 02.12.2025 de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani.

Preşedintele şedinţei Negurița Veaceslav
Judecător